

אלישע פורת: צריחות הקאקים

צְרִיחוֹת הַקְּאָקִים עֲכָשׁוּ
בְּהֶרֶף דּוֹאוֹת שְׁחֹרוֹת
כְּמוֹ רוּחוֹת הַנְּעָרִים
שֶׁגַם פָּנִיהֶם עוֹלִים

בְּצִמְרוֹת. נִתְלִים בְּתוֹךְ
הָעֲנָפִים, הַקְּאָקִים צוֹרְחִים
כְּמוֹ רְדוּפִים מִתְקוּטָטִים
פְּתֹאם כְּמוֹ חָשִׁים
בְּנְעָרִים, בְּהֶבֶל נְשִׁימָתָם.
וְנִכְרְכִים בְּתוֹךְ אֲוִיר
הָעָרֵב, צוֹנְחִים בַּסּוּף:
שְׁמוּטֵי-כְּנָפִים בְּגֵרוֹן
נָבוֹב, נָחִים כְּנִבְגָדִים
שֶׁקֵּטִים וְלֹא מוֹחִים.
מָחַר יִמְרִיאוּ וְיִסְעוּ
מִפֶּה. לֹא יִחְנוּ.

ג'בע, דצמבר 1973

לעפר הבזלת שאני
לְעֵפֶר הַבְּזֹלֶת שְׁאֲנִי
יֹרֵק יֵשׁ רֵיחַ
מִחֶרֶבֶן. מִשְׁהוּ קְרוּשׁ
כְּמוֹ דָם אוֹ כְּמוֹ
אֲבָנִים שֶׁהָיוּ פֶּעַם
לְבַת, וְהִתְקַרְשׁוּ לְפִתְעַ
לְגַד עֵינָיו הָרוֹאוֹת
שֶׁל קִתְּקֵצֵיר הַחֹרֶה
עַל מַחֵט מְצַפְּנוֹ שְׁמִטְרֶפֶת
וּבֹעֵט מְרַב כְּעֵס
בְּאֲדָמָה הַקְּשָׁה. וּמִתְכַת
פְּתֹאם מְצַלְצֵלֶת מִתַּחַת
לְרֵגְלָיו. רְסִיסֵי הַחֶצֶץ
מִתְחַדְדִים בְּמַעוֹפָם וְשׁוֹרְקִים
בְּתִסִּיסָה, שׁוֹקְקִים לְבִשָׁר
פִּי וְלִרְכוֹת שְׁפָתַי
שֶׁלְתוֹכָן הֵם מִתְפַּצְּחִים
עֲכָשׁוּ. אֲנִי יוֹדֵעַ בְּאֵמֶת
שֶׁלְעֵפֶר הַבְּזֹלֶת יֵשׁ טַעַם
מִחֶרֶבֶן. מִשְׁהוּ –

ג'בע, ינואר 1974